

15 Jan. 1920.

No. 2.

25e Jaargang.

DE STER

HALF-MAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896

Wij gelooven, dat door het verlossingswerk van Christus alle menschen kunnen zalig worden, door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het 3e Geloofs-Artikel.

Zaligheid bevestigd op gehoorzaamheid aan Gods wetten.

Toespraak gehouden door Apostel JAMES E. TALMAGE in de Tabernakel te Salt Lake City.

Het is een gezegend voorrecht dat wij genieten om aldus te worden toegestaan in vrede te vergaderen als een in vereering zijnde bijeenkomst. Zooals misschien de meerderheid der aanwezigen weten, is deze dienst een deel van de drie-maandelijksche conferentie van een der ringen van de Kerk, namelijk de Ensign ring, welke slechts een der drie-en-zeventig ten volle georganiseerde ringen der hedendaagsche Kerk is. Het spijt mij dat allen nu aanwezig, niet tegenwoordig waren in de morgen-bijeenkomst; doch zulk een conditie kon niet worden verwacht, in zoover als de Zondagscholen van de ring gehouden werden, en het groote heir van leeraars, ambtenaren en leerlingen bezig gehouden werd in zijn geregelde oefeningen der scholen. Maar zij die tegenwoordig waren werden gesticht, bemoedigd en opgebouwd door hetgeen gezegd is, in 't bijzonder door de heerlijke toespraak gegeven door den President der Kerk, een toespraak vol van aanmaning, leering, aanmoediging en inspiratie. Zoo ik een naam geven zou om dit thema uit te drukken, zou het gehoorzaamheid zijn; want het is duidelijk gemaakt dat in gehoorzaamheid veiligheid is, voorspoed in het aangezicht Gods, zegening in tijdelijke zoewel als in geestelijke zaken.

Ik ben tot de conclusie gekomen dat gehoorzaamheid letterlijk een machts-middel is; dat wil zeggen, dat er in gehoorzaamheid levens-energie zit. Onder de vele moderne openbaringen door den Profeet Joseph Smith gegeven, de vele waarheden te voren ongedacht door de wereld, staan eenige in stoute verheffing; en een die de attentie heeft uitgedaagd der theologen en denkers in 't algemeen is in de

algemeene zin uitgedrukt in heldere korthed, een der meest diepzinnige waarheden die ooit den mensch gegeven zijn. Gij vindt het geboekstaafd in de twintigste paragraaf van de honderd-dertigste afdeeling van Leer en Verbonden.

„Er is een wet, onherroepelijk vóór de grondlegging der wereld in den hemel besloten, waarop alle zegeningen bevestigd worden; en wanneer wij eenige zegen van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet waarop de zegen bevestigd wordt.” Sommigen mogen zeggen, „wel, wij wisten dat alreeds”. Ja, op de wijze waarop alle waarheden berusten in de groote mogelijkheid van het menschelijk begrip.

De wet der zwaartekracht, toen zij verkondigd werd, scheen wonderlijk eenvoudig, en het wonder bestond toch alleen daarin dat zij niet eerder ontdekt was. Wanneer wij eenigen zegen van God ontvangen is het door gehoorzaamheid tot de wet waarop zij bevestigd is. Is die verklaring niet in overeenstemming met den geest der hedendaagsche wetenschap, met welke naam wij alle ontdekte en verzamelde kennis omschrijven. Wij zijn gewoon gehoorzaamheid te geven, en wij doen het zonder vragen in alles, uitgezonderd in het veld van geestelijke bemoeingen. Het doel der wetenschap, ware wetenschap, niet de valschelijk zoogenaamde wetenschap, waarna Paulus zoo scherp verwijst, is om nieuwe wetten te ontdekken, zoodat wij gehoorzaamheid daaraan mogen bewijzen. Overdenk deze gedachten. Onze mannen van onderzoek, van uitvinding, van ontdekking, zijn met al hun macht verbonden in het zoeken naar nieuwe wetten, dat wil zeggen, wetten tot hiertoe niet bekend, zoodat hun gehoorzaamheid nieuw voedsel kan vinden.

Eenigen van u zijn vandaag gekomen in groote wagens, gedreven door electricische kracht, de getransformeerde kracht van gindschen waterval in de bergen, mijlen ver weg. Hoe is het dat die kracht gesteld is om uw doel te beantwoorden? Door gehoorzaamheid aan de wet van electriciteit, en zelfs de geringste inbreuk op die wet zoude uw wagen hebben doen stilstaan — misschien zoude het de stroom gezonden hebben in deelen daarvoor niet bedoeld, tot gevolg van waarschijnlijk verbranding der wagen. De kleinste overtreding van die wet kon groote verwoesting gebracht hebben. Het fotografie-toestel is een alledaagsch speeltuig in de handen van velen. Gij kunt het zonlicht uw verlangen doen volbrengen, door de gevoelige plaat een honderdste deel van een seconde bloot te stellen. Gij kunt zelfs een portret maken van het landschap, elke boom, elk huis, elke lijn, of gij kunt de trekken van een vriend aldus in druk ontvangen, elke trek, ieder haar van de wenkbrauw, maar hoe? Door gehoorzaamheid aan de wet van het licht en aan de honderd-en-een bijzonderheden, betreffende de constructie en de toepassing van dat instrument. Indien

gij in het kleinste deel van het pad afwijkt van stipte gehoorzaamheid, zult gij inplaats van een portret te hebben kladwerk zien; inplaats van een schat, een bedorven plaat.

DE HEERE VEREISCHT GEHOORZAAMHEID.

Vreemd, is het niet zoo, dat als men aldus gehoorzaamheid betoont tot het uiterste en zoekende is naar nieuwe wetten, om het voorrecht van ze te gehoorzamen, in alle deelen van menschelijke vooruitgang en bevordering in stoffelijke zaken, dat men de macht betwijfeld en de krachtadigheid van gehoorzaamheid, in zaken, die de zaligheid der menschelijke ziel aangaan? De Heere heeft zekere bepaalde resultaten van gehoorzaamheid bekend gemaakt; geheel in overeenstemming met wat wij weten van de noodzakelijkheid van gehoorzaamheid aan de conditiën om zeker stoffelijk resultaat te bereiken.

De scheikundige in zijn laboratorium weet dat het niet genoeg is om zekere oplossingen in verwarring dooreen te werpen. Indien hij een proef of een vergelijkende bepaling wil maken, moet hij zijn aandacht schenken niet enkel aan de oplossingen zelve, maar aan de waarde van de kracht van vermenging, aan de temperatuur, en in enkele gevallen zelfs aan den luchtdruk. Slechts door gehoorzaamheid aan deze wetten kan hij een betrouwbaar resultaat verwachten; en wanneer hij zich naar al deze conditiën schikt is het resultaat absoluut zeker. Ik zeg dat het op dezelfde wijze gaat met het groote beginsel, bekend gemaakt door den Meester. Herinner zijn uitingen: „Die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn zal zalig worden”. Het geloof moet echt zijn. De doop moet met autoriteit voltrokken worden, of het is geen doop, in die zin zooals Hij dat uitdrukte; maar er zijn geen onzekere voorwaarden. „Die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn zal zalig worden;” en de tegenstelling is waar „maar die niet geloofd zal hebben zal verdoemd worden”. Breng tot uw geheugen dat wondervolle leerzame voorval bij gelegenheid van het loofhuttenfeest, toen de Meester op ging naar den tempel en velen zich over zijn woorden verwonderden, zeggende: „Hoe kent deze de schriften, die niet geleerd hebbende?” Hij was niet op hunne scholen geleerd. Hij had geen rechtsbewijs, van het priesterlijke gezag, om te prediken; en toch ontzette Hij hun met Zijne leerstellingen, en beantwoordde hunne vragen met indrukwekkende eenvoudigheid. Jezus antwoordde en zeide: „Mijne leer is de mijne niet, maar desgene die mij gezonden heeft. Indien eenig mensch des zelfs wil doet, die zal van deze leer getuigen of ze van God is of dat ik van mijzelfen spreek”. Lees het geheele voorval, in het zevende hoofdstuk van Johannes. Gehoorzaamheid zou kennis brengen, en die kennis zou macht zijn, van kracht in deze en in de toekomstige wereld.

BELOFTE BEVESTIGD OP GETROUWHEID.

Dit sluit een contract in, een overeenkomst tusschen God en den

mensch: Indien gij dit doet, zal ik dat doen. En het bewijs van dat contract is ons weer gegeven door den nieuwen profeet in een paragraaf van weinige woorden, de tiende van de twee-en-tachtigste afdeeling van Leer en Verbonden; lees het: „Ik, de Heere, ben verbonden wanneer gij doet wat Ik gebied, doch wanneer gij het niet doet zoo hebt gij geen belofte”. Was het voorkomendheid van Zijn kant om de waarheid duidelijk te maken? „Ik de Heere,” zeide Hij met eigen mond, „ben verbonden”; maar sommigen mogen zeggen: „Wel dan is Hij geen oneindig wezen. Dan is Hij niet almachtig, indien Hij gebonden is.” Ach, wij zijn in de gewoonte van een erg trage uitleg te geven van almachtigheid. De gedachtenlooze mensch zegt, „God, zijnde almachtig, kan alles doen”. Ik geloof het niet. Er zijn vele dingen welke God niet doen kan. En mijzelve zoover gecompromitteerd hebbende tot wat sommigen mogen aanmerken als ketterij, zal ik nog een stap verder gaan. Er zijn vele dingen die God niet doen kan, die gij wel kunt doen, en ik doen kan. Hij kan niet liegen. Kunt gij? Hij kan niet onrechtvaardig zijn. Kunnen wij? Laat de verdrukking van den mensch door zijn broeder, in de hedendaagsche wereld antwoorden! Gods almacht bedoeld dat Hij doen kan alles dat Hij doen wil, maar Hij wil slechts datgene wat rechtvaardig, waarachtig en heilig is. Het is een bedroevende fout te zeggen dat alles wat is naar de wil Gods is, en dat dat alles goed is. Weg met zulke valsche overdenkingen. Is het de wil van God dat de mensch over zijn broeder zal heerschen met ijzeren roede. Is het de wil van God dat ontucht in onze steden woont en door het land sluipt langs hoofd- en bijwegen? Is het de wil Gods dat de vrouwelijke kuischheid een koopwaar zou zijn op de onheilige markt van hedendaagsche samenleving? Ik kan het niet gelooven. Is het de wil van God dat de mensch zijn steeds grooter wordende kennis, betreffende de elementeele krachten, zal gebruiken, in al hun verschrikkelijke werkingen om te vernietigen, te dooden en te verwoesten? Is het de wil van God dat de hedendaagsche wereld een doodsbeenderenhuis zou zijn? Ik wil het niet gelooven, want ik kan het niet.

DE MENSCH HEEFT EEN VRIJEN WIL.

God heeft den mensch zijn vrijen wil gegeven, en de natiën hun vrijen wil; en in de beoefening daarvan, beide de mensch en de natiën zullen de gevolgen ervan moeten verdragen. Maar in gehoorzaamheid tot Gods wetten, ik herhaal het nog eens, is er macht, doch wellicht kunnen wij niet altijd begrijpen op welke wijze die kracht werkt. Gehoorzaamheid is even waar een kracht als electriciteit.

Ik wil u een geval citeeren, hetwelk ik u verzoek te lezen en in bijzonder heden te bestudeeren, een verhaal opgeteekend in het vierde hoofdstuk van 2 Koningen; een verhaal dat indien nooit te voren gepubliceerd, en vandaag voor het eerst naar voren gebracht, in deze

dagen van groote overvloed van nieuwe literatuur, beschouwd zou worden als een meesterstuk, dat is als het voorgesteld werd als verdichtsel, maar dat met groote bespottung ontvangen zou worden als het als waarheid werd aangeboden. Ik omschrijf het:

Daar kwam een in verdriet zijnde weduwe tot den Profeet Elisa, en zeide tot den profeet dat haar echtgenoot een rechtvaardig mensch was geweest, naar rechtvaardigheid uitgedeeld had, en de wetten van God had onderhouden tot den tijd zijns verscheiden; maar hij was heengegaan, haar latende met haar twee zonen. Er waren schulden, welke, had hij blijven leven, betaald zouden zijn geworden, maar die zij nu onmogelijk kon aflossen, en in overeenstemming met de wetten in die dagen, welke wetten van menschen waren, niet in overeenstemming met het plan van God in elk geval, haar schuldeischers zouden komen en nemen haar kinderen, haar echtgenoot's jongens, om ze te verkoopen in gevangenschap, dat het geld dusdanig ontvangen, door den verkoop van menschelijk vleesch, aangewend kon worden om de schuld te zuiveren. De geest des Heeren kwam over den profeet, en Elisa vroeg haar: „Wat hebt gij in uw huis?” En de vrouw antwoordde: „Niets dan een kruik met olie”. Nu, mag het herinnert worden dat olie in die dagen evenveel een handelsartikel was als het graan in onzen tijd. Elke koopman zou olie nemen in betaling voor een schuld. Er was een vlugge verkoop van op de algemeene markt. Toen zeide Elisa: „Ga, eisch voor u vaten van buiten, van alle uwe naburen ledige vaten, maak er niet weinige te hebben. Kom dan in en sluit de deur voor u en uwe zonen toe, daarna giet in alle die vaten, en dat vol is zet weg”. De weduwe kon geantwoord hebben: „O, man Gods de kruik houdt niet meer dan een liter. Ik behoef geen hoeveelheid vaten om op te vangen dat ik daaruit giet”. Maar zij was gekomen om raad, en ging om te gehoorzamen. Zij verzamelde de vaten en sloot zich op in haar huis. Toen van de kleine kruik met olie, goot zij in het eerste, en ziet, het vulde tot den rand, en de volgende ook; en nog eens totdat alle vaten gevuld waren; en zij riep tot haar zoon: „Brenge mij een ander vat,” en de jongen antwoordde: „ik kan niet; deze zijn al de vaten die er zijn.” Toen kwam zij af en boodschapte het den man Gods, en hij zeide: „Ga, en verkoop de olie, en betaal daarmede uwe schuld, gij dan, met uwe zonen, leef van de rest”.

EEN GESCHIEDKUNDIGE VERMELDING.

Gelooft gij dat verhaal? In deze dagen van critiek, hoog en laag? Ik maak u een bekentenis — ik geloof het wel; ik geloof het in al de bijzonderheden. Het Boek der Koningen wordt als een geschiedkundig register aangenomen, waarom zouden wij een deel ervan aannemen en de rest verwerpen? De macht van gehoorzaamheid was aan het werk, en het vermeerderde de olie in de kruik als zij

haar uitgoot, precies als onder des Meesters hoogepriesterlijke aanraking de brooden en visschen vermeerderden in substantie, tot de groote scharen gevoed waren, en de overgebleven brokken overtroffen de voorraad die in het begin aanwezig was. Maar de twijfelaar zegt: „Het kan niet zijn”. Waarom niet, vraag ik? Indien hij eerlijk wil zijn en zijn rede wil analyseeren zal hij te zeggen hebben: „Omdat ik niet zien kan hoe het kon gedaan worden.” O, twijfelaar, twijfelaar; wat een groote egoïst zijt gij! Naar uwe overdenking kan er niets bestaan dat gij niet begrijpen kunt, en daarom geeft gij voor te begrijpen al dat bestaat! Het is godslastering. Gij legt beslag op de eigenschap van God — alwetendheid. Ga tot het volgende hoofdstuk, het vijfde in hetzelfde boek. Leer de geschiedenis van de Syrische krijgsoverste, Naäman, een eerbiedwaardig man, die hoog in gunst bij zijn koning stond aangeschreven, maar hij was melaatsch. Waarschijnlijk had hij de zoo gevreesde, meer gevorderde staat der ziekte nog niet bereikt, want wij vinden hem op zijn post in de huishouding des konings; doch Naäman *was* melaatsch. Nu in het huis van Naäman was een Israelitische dochter, die gevankelijk meegevoerd was door de Syriërs, en die in den dienst van Naämans huisvrouw genomen was.

Zij was met haar meester's lot begaan, en op een dag hoorde men haar zeggen: „Och of mijn heer ware voor het aangezicht des profeten die te Samaria is, dan zoude hij hem van zijne melaatschheid ontleedigen.” De dame vertelde het haar echtgenoot; en het bereikte het oor des konings; en de koning van Syrië zeide tot zijn begunstigde overste, Naäman: „Waarom niet tot het land te gaan waar de profeet woont? Neem met u veel goud, zilver en andere gaven. Het kan zijn dat de jonge dochter gelijk heeft; en ik zal u eenen brief medegeven voor de koning van Israëel, zoodat hij weten zal dat gij van mij komt.” En zoo toog Naäman heen, met paarden en wagens, en een groot gevolg, en gaven, dragers en dienstknechten van ieder soort; en zij kwamen en meldden zich bij den koning van Israëel, en overhandigden de koninklijke brief. Toen de koning hem gelezen had was hij toornig. „Wie ben ik,” zeide hij, „dat de koning van Syrië een man tot mij zend om van zijn melaatschheid te genezen? Ben ik dan God, om te dooden en levend te maken. Want voorwaar, merkt toch op en ziet dat hij oorzaak tegen mij zoekt.” Dit zegt oorlog.

DE GENEZING VAN NAÄMAN.

Maar Elisa, die van de komst van Naäman had vernomen, zond tot den koning, en de krijgsoverste met zijne paarden, wagens, en gevolg hield stil voor het huis van den profeet. En Elisa zond tot hem eene bode, en zeide: „Ga henen en wasch u zevenmaal in den Jordaan, en uw vleesch zal u wederkomen en gij zult rein zijn.” Maar Naäman werd zeer toornig en toog weg, en zeide: „Zie, ik zeide bij mijzelven: Hij zal zekerlijk uitkomen, en staan, en den naam des

Heeren zijns Gods, aanroepende, zal hij zijn hand over de plaats strijken, en de melaatschheid ontledigen. Inplaats daarvan zegt hij mij heen te gaan om mij te wasschen, in den Jordaan zelfs nog wel! Hebben wij geen betere rivieren in Syrië — Abana en Parpar — zij zijn breeder en dieper en helderder; zoude ik mij daarin niet kunnen wasschen?" Maar een der dienstknechten ging tot hem en zeide: „Mijn vader, indien de Profeet tot u een groote zaak gesproken had, zoudt gij ze niet gedaan hebben? Hoeveel te meer naar dien hij tot u gezegd heeft: Wasch u en gij zult rein zijn." En Naäman, hoewel een driftig mensch, schijnt toch niet geheel een dwaas geweest te zijn, want hij keerde onmiddellijk terug tot de verachte rivier de Jordaan en dompelde zich er in, doch kwam er uit als een melaatsche. Een tweede maal ging hij weer onder water, en zijn huid was nog hetzelfde, en was nog even onrein als te voren, en zoo voor de derde maal, en de vierde, en de vijfde en zesde maal. En toen voor de zevende maal ging hij onder het water, en toen hij er uit kwam, was zijn huid zoo schoon en zacht als dat van een kind. Nu, zeg mij, was daar iets in de scheikundige samenstelling van het water in den Jordaan dat zulk een genezing te weeg kon brengen onder alle conditiën? Zulk een feit was niet vóór dien tijd bekend, en is nimmer meer voorgevallen. Het was niet het water van den Jordaan, dat Naäman van zijn melaatschheid genas. Het was de stroom van gehoorzaamheid die in werking gezet was, zijn ziekte verdrijvende, zijne huid reinigend, weder een gezond mensch van hem makend.

(Wordt vervolgd.)

Vergelijkingen.

Chancey M. Depew, 85 jaren oud en een van de grootste redenaars van Amerika, verhalende hoe hij dertig jaar geleden het rooken had opgegeven, zeide, sprekende tot een sigaar welke hij in de hand hield: „Oude vriend, gij hebt u zelve voor mij opgeofferd en ik heb mij nagenoeg geheel voor u opgeofferd. Doch van nu af aan scheiden wij voor goed”.

Wees matig in het eten, want de helft der menschen delven hun eigen graf met de tanden.

Het *No. Tobacco journal* zegt: „Het vereischt geen hooger grad van intelligentie om aan een pijp, sigaar of sigaret te zuigen, noch is het een mannelijke begaafdheid; doch in deze eeuw vereischt het geniale mannelijkheid, gezond verstand, moed en volharding, teneinde zich van zulke dwaze gewoonten vrij te houden. Indien de menschen wilden zien dat het even immoreel en even onwelvoeglijk is, voor mannen zoowel als voor vrouwen, tabak te gebruiken, zou tabak met zulk een doel niet meer benut worden. Tegenwoordig gebruiken, in de meeste deelen van dit land (Amerika, vert.), alleen vrouwen van een lager soort tabak.”

Improvement Era.

ZENDELINGEN, OP HEDEN WERKZAAM IN DE NEDERLANDSCHE ZENDING.

Van links naar rechts, zittende: Oswald Brainich en echtgenoot, John A. Butterworth, (Zending's-Pres.), Jac. J. v. Langeveld (Conf.-Pres. te Rotterdam) en echtgenoot; staande: Willem Wöjter, (Conf.-Pres. te Arnhem), Jan Koning, Jan J. Roothoff, Herbert E. Williams, (Conf.-Pres. te Groningen), Francis O. Jones (Secretaris der Zending) en Alvin J. Teuscher, (Conf.-Pres. te Amsterdam).

DE STER.

Nederlandsch Organ van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
J. A. BUTTERWORTH.

Assistent:
J. J. VAN LANGEVELD.

Joseph Smith, Hersteller zoowel als Profeet.

Joseph Smith was niet alleen een profeet, maar eveneens een hervormer — zoo bekwaam als Luther, zoo vrijmoedig als Zwingli. Hij was zelfs meer dan een hervormer, hij was een hersteller, zooals sedert het goddelijk zoenoffer geen ander deze aarde betreden had.

Door hem werd de sluier opgelicht van het grijze verleden en de verre toekomst onthuld voor het starende oog. Zijn werk, het openbaren van verborgen waarheden, omvat alle perioden van de tijden der aarde, zich uitstrekkende vanaf het moment dat het goddelijk bevel de aarde in de ruimte deed rollen tot aan het tijdstip dat zij een gereinigde en verheven sfeer zal zijn geworden.

Door hem zijn geopenbaard geworden de verborgen waarheden van het voor-historische Amerika. Vanaf het uur, dat Joseph Smith de wereld het Boek van Mormon schonk, is alle onbekendheid aangaande de vroegere bewoners van dat werelddeel aan eigenzinnigheid te wijten. Doch zijn herstellingswerk bereikte ook het andere halfroend en eveneens een nog ouder verleden.

Abraham, de vriend van God, Abraham, welke zes-en dertig eeuwen geleden zijn loopbaan eindigde; Abraham, welke begraven was in de spelonk van Machpela, sprak door den modernen profeet, zijn nakomeling; en de wijze waarop deze communicatie tot stand kwam, toont zoo klaarlijk de besturende hand der Voorzienigheid, dat niemand aan de goddelijke leiding behoeft te twifelen.

Terwijl Joseph in Kirtland had gearbeid, reizende van en naar Missouri, zijne broederen onderrichtende en zelf van God geleerd wordende, werden vanuit de catacomben van Egypte de geschriften van Vader Abraham en van Joseph, welke het bewind voerde in Egypte, tot hem gebracht.

Op 7 Juni 1831 drong een Fransch reiziger en onderzoeker door in de diepte van een catacombe nabij de plek, waar eens het aloude Thebe lag. Het had hem ontzaggelijk veel tijd en schatten gelds gekost om het zoover te brengen. Nadat hij zich van het recht om zijn onderzoekingen te mogen doen, verzekerd had, nam hij voor enkele maanden meer dan vierhonderd man in zijn dienst, om het noodige graafwerk te verrichten. Toen hij ten slotte in staat was in dit veelvoudige graf af te dalen, vond hij verscheidene honderden mummies, doch slechts elf er van waren in zulk een toestand, dat zij vervoerd konden worden. Hij voerde hen mede, doch hij overleed op zijn reis

naar Parijs. Bij testament werden de mummies toegewezen aan Michael H. Chandler, zijn neef, en bij het zoeken naar dezen Chandler, werden zij naar Ierland gezonden en vandaar over zee verscheept. Na twee jaren rondgezworven te hebben, bereikten zij eindelijk de eigenaar. Hopende schatten te zullen ontdekken, of waardevolle steenen of metalen te zullen vinden, opende deze de gebalsemde kisten. Aan twee der lichamen waren rollen linnen vastgehecht, welke met dezelfde zorg en blijkbaar door dezelfde methode bewaard waren geworden als de lichamen zelf. Binnen de linnen bedekking waren rollen papyrus, welke een nog zeer goed zichtbaar verslag, geschreven in zorgvuldig gevormde zwarte en roode letterteekens, bevatten. Aan andere lichamen waren strooken van papyrus gehecht, waarop graf-schriften en astronomische berekeningen. De geleerden van Philadelphia en andere plaatsen schoolden te samen om deze vertegenwoordigers van een oud verleden te aanschouwen, en Mr. Chandler deed moeite om sommige van de letterteekens vertaald te krijgen, doch zelfs de meest geleerden onder hen waren niet in staat zelfs de meening van slechts enkele teekenen weer te geven. Vanaf het eerste oogenblik dat hij de rollen ontdekte, had Mr. Chandler gehoord, dat er in het westen een profeet leefde, welke vreemde talen verklaren en verborgen dingen openbaren kon, en, na met alle geleerden gefaald te hebben, vertrok hij met zeven mummies en enkele strooken papyrus, waarop astronomische gravuren, en bereikte ten slotte Kirtland, waar hij zichzelf met vier nog overgebleven mummies en de opgerolde manuscripten bij Joseph Smith aandiende. De Profeet, onder de inspiratie van den Almachtige, vertaalde sommige van de oude geschriften, zeer tot voldoening van Mr. Chandler. In zooverre de geleerden van Philadelphia in staat waren geweest te vertalen, stemde Joseph's werk met het hunne overeen, doch hij ging veel verder, en in zijn vreugde schreef Mr. Chandler een brief aan den Profeet, waarin hij hem dit bekend maakte.

Eenige vrienden van den Profeet kochten later de vier mummies en de geschriften. Joseph zette nu met volharding het vertalen van de rollen en de strooken papyrus voort. Het resultaat van zijn werken was dat hij de wereld een vertaling schonk van het Boek van Abraham. Dit boek was geschreven door de hand van Abraham, toen hij zich in Egypte bevond en was door de wonderlijke beschikkingen van de Voorzienigheid bewaard geworden voor den tand des tijds en de gevaren van het verleden, om onder het bereik te komen van God's Profeet in deze laatste bedeeing. Door dit verslag maakt de Vader der Geloovigen bekend wat de Almachtige God hem heeft laten zien omtrent dingen, welke bestonden eer de wereld was; en hij verklaard dat de mysteries der hemelen hem geopenbaard werden, zelfs van Kolob, de ster welke het dichtst bij den troon van God, de Eeuwige, is.

In het verslag van Joseph, welke verkocht en naar Egypte medegevoerd was, wordt een profetische voorstelling gegeven van het laatste oordeel; de Zaligmaker, gekroond en zittende op Zijn troon, dragende de scepter der gerechtigheid en macht; voor Hem zijn vergaderd de twaalf stammen Israëls en al de koninkrijken der wereld, terwijl Michael, de Archangel, de sleutel houdt van den bodemlozen put, waarin Satan geketend is geworden.

In den tijd, dat Joseph, geholpen door de inspiratie van den Almachtige, in staat was deze vertalingen te maken, studeerde hij oude talen en grootsche wetenschappen, terwijl hij eveneens onderricht gaf in de school van de broederen in Kirtland. Joseph was nu in zijn dertigste jaar en was niet langer de ongeleerde boerenknaap. Hij was de leider van het volk, bij gebod des hemels, en hij was de leider van het volk door zijn groeiende intellectueele grootheid. De Profet was alreeds een geleerde geworden. Hij leerde gaarne en had kennis lief om de rechvaardige macht, daardoor te verkrijgen.

Verslag der Rotterdamsche Conferentie.

De Rotterdamsche Conferentie, welke altijd met blijdschap tegemoet gezien wordt, behoort weder tot het verleden. Wij mogen zeggen dat deze goed geslaagd is en dat allen gesterkt in het geloof huiswaarts keerden. God geve dat ook de vreemdelingen mogen overtuigd geworden zijn door het geestelijke brood waarvan zij hun deel mede gehad hebben.

De ochtend-vergadering maakte een aanvang om 10 uur door het zingen van lied 68 „Het Evangelie teruggebracht” en Ouderling Herbert E. Williams werd daarna opgedragen 's Heeren zegen af te smeeken. De leider, president Jac. J. van Langeveld, sprak tot de aanwezigen een woord van welkom en droeg als eerste spreker voor Ouderling Oswald Brainich, van de Groningsche Conferentie, sprekende over het kerstfeest als herinnering aan de geboorte van Christus; terwijl dat door de geheele wereld onder alle omstandigheden gevierd wordt, zelfs onder sterken drank, tabak en walgelijke omgeving, mogen wij ons bevoorrecht achten, door openbaring aan Joseph Smith te hebben geleerd wie Jezus is en hoe we Hem kunnen dienen. Die zal, ten spijt van oorlog en verderf, vrede op aarde brengen, en het plan van Lucifer tot tegenwerking zal door Hem worden overwonnen. In het voorbestaan waren wij even goed aanwezig als Christus en Job en hebben met hem gestreden onder Michael's aanvoering tegen het plan des draaks, en staan ook nu hier om vóór en met Christus te strijden tegen alle verkeerde beginselen.

Het koor zong daarop het Engelsche lied, „Hark, Hark, mij Soul!”

Ouderling Alvin J. Teuscher, President der Amsterdamsche Conferentie,

gevoelt zich na zulk een taalmachtig spreker onbekwaam om eveneens zoo duidelijk uitdrukking te geven aan zijn getuigenis. Deze is er daarom niets minder om; in het Evangelie geboren zijnde, maakt het een deel van zijn geheel uit, en hij zou zonder dit deel geen geluk kennen. Openbaring moet er noodzakelijk zijn, alsmede dienst-knechten met macht en autoriteit van God begiftigd, doch waar zijn zij? Het Woord spreekt van de terugkomst van Christus tot de wederoprichting aller dingen. Wordt het Evangelie van Christus gepredikt? neen immers, doch iets anders en door de vroegere afval is de macht en organisatie teloor gegaan. Het boek van Mormon is een bewijs dat de Engel in Openbaring 14:6 genoemd, geweest is. En de navorschingen der geleerden geven blijk dat de geschiedenis uit het Boek van Mormon echt en oorspronkelijk is

Ouderling Jan J. Roothoff, eveneens van Amsterdam, doet ons inzien dat hoewel er zes- à zeventhonderd verschillende geloofstelsels zijn, een ieder verplicht is om te denken als ons laatste geloofs-artikel aangeeft en ten alle tijde vatbaar moet zijn voor waarheid en deugdelijke vooruitgang. Een rechtvaardig God als Vader heeft ons rechtvaardige wetten gegeven, opdat wij de volmaking mochten bereiken, want kinderen van een volmaakten vader zijnde, dienen wij die ook na te streven. Ook onze afgestorven voorouders worden door het plan van Christus behouden, door den plaatsvervangenden doop.

Zuster Cornelia B. v. d. Klooster zong daarna op verdienstelijke wijze een solo. Dankzegging bij monde van President John. A. Butterworth.

Het eerste en vijfde vers van lied 88, „Voor hen rijst mijn bede”, werd als openingslied voor de middag-vergadering gezongen. De vergadering was niet zoo druk bezocht als de voorgaande en verscheidene stoelen bleven ongebruikt. Doch de toebereidselen voor de maaltijd weerhielden velen van opkomst. Het zou evenwel goed zijn dien dag een koude maaltijd te hebben en in alle vergaderingen tegenwoordig te zijn. Ouderling Jozef W. Bertram vroeg 's Heeren zegen over deze bijeenkomst en Ouderling Francis O. Jones, Zendings-Secretaris, was de eerste spreker die met al de Heiligen geloofde in Joseph Smith als een instrument in de hand van God tot herstel van het Evangelie. Een leerstelling, die in onkunde of duisternis laat, is geen leerstelling der zaligheid. Bangmakerij voor dood, hel en verderf is schijnbaar het eenigste wat invloed heeft in andere en verkeerde leerstellingen. Oprecht geloof heeft altijd de werken gewrocht. Ofschoon moeite wordt gedaan tot bijeenbrenging der verschillende Christelijke denominaties, wordt dit onmogelijk gemaakt door het feit, dat ieder zijn eigen beginselen wil behouden. Daarom hebben we profeten noodig tot directe communicatie met God ter opruiming der mistoestanden, en onze medewerking wordt daarbij verlangd en vereischt.

Ouderling Herbert E. Williams, President der Groningsche Conf., is de volgende spreker. De ware God hebben we te aanbidden. Die gewillig zijn licht te ontvangen en te waardeeren, wordt het geschonken. De Godheid onveranderlijk, wordt door verklaringen van zoogenaamde geloovigen leelijk verwrongen. God is een wezen als wij, doch in volmaakt verheerlijkte toestand; ook ons streven moet daar naar zijn. De mensch die tot God terugkeert behoort als verbeterde geest terug te keeren.

Het koor zong daarna het Engelsche lied, „Hark the Song!”

Ouderling Willem Woltjer, President der Arnheemsche Conferentie, bedroefde het te moeten ondervinden dat na negentigjarige verkondiging van dit Evangelie er nog menschen bestaan die vermeenen dat wij buiten Christus onze zaligheid trachten te bewerken. Hoewel we allen blijk geven van gehoorzaamheid aan Zijn beginselen en ons werkelijk begenadigd gevoelen omdat het ware levensbeginsel door ons wordt begrepen, zoodat wanneer de mensch tot God in geloof roept: „Heere wat moet ik doen?” hem gezegd zal worden; „gehoorzaam de beginselen der zaligheid,” en deze worden door onze Kerk geleerd.

Tot slot werden gezongen twee versen van lied 48: „De Geest Gods”. Dankzegging door Ouderling Jan. J. Roothoff.

Met een meer dan volle zaal opende de avondvergadering om 7 uur door drie versen van lied 55 „Wees oprecht in uwen wandel” te zingen, waarna door Ouderling Leendert Versluis werd gebeden. Na eenhartelijk woord van welkom werd Zending's-President John A. Butterworth gelegenheid gegeven de Kerk-Autoriteiten voor te dragen, welke eenparig werden erkend door het opsteken der rechterhand. Ouderling Jac. J. van Langeveld, President der Rotterdamsche Conferentie, zeide, dat hoewel de Bijbel, het „Woord Gods” zich voor onze beginselen verklaart, zijn toch zij, die de Bijbel als zulks erkennen, tegen ons. God is een genadig God, en alle hoogedele eigenschappen in Hem zijn ook ons gegeven, doch sluimeren nog of openbaren zich nog op onvolmaakte wijze; ook het uiterlijke beeld is aan Gode gelijk. Die meenden van de Zaligheid verzekert te zijn, hebben Christus tot den dood toe vervolgd. De Paulus die als Saulus de Christenen vervolgd, heeft nadien dingen geschreven die nu twistappels zijn der Christelijke wereld. Het verwerpen of aannemen van personen zonder hun eigen verlangen of bewerking is een onbestaanbaar iets, zulke beginselen of verklaringen veroorzaken God pijn, want ze maken Hem als een wreed, hartvochtig, onmeedoogend God. Men wordt nimmer een vat ter eere zonder Christus' beginselen te aanvaarden; wanneer een vat ter oneere gereinigd wordt, zal het een vat ter eere worden.

Het koor bracht daarna het Engelsche lied „Save me, O God”! ten gehoor.

Zending's-President John A. Butterworth sloot de rij der sprekers

voor dezen dag en wees allen op de onwaardige wijze waarop wij worden aangevallen en toonde door verschillende geschriften de lasterlijke aanklachten aan, die nu weder op het wereldcongres te Pittsburg in Pensylvania waren opgeworpen; door lieden die Apostelen der waarheid worden geheeten, doch niet anders zijn als dienstknechten in de hand des Satans. Hoewel ter weerlegging dezer laster Apostel Talmage heen gezonden werd, kreeg deze in 't geheel geen gelegenheid zich te verklaren. Doch indien het niet was om de buitenstaanders, zou er bij ons niet opgelet worden, doch bij hen die de waarheid nog niet weten, kan het verkeerden indruk maken. Onze Kerk is gefondeerd op Christus zelf, Zooals Jezus twaalf apostelen koos tot steun der Kerk, zoo ook bij ons bestaan er twaalf apostelen en alle andere ambtenaren, evenals vroeger. Wij verkondigen niet wat wij geleerd hebben, maar wat God ons heeft geopenbaard. We moeten Gods machtiging bezitten tot het werk der bediening. Niemand heeft recht ons te veroordeelen, want ieder bezit het recht God naar eigen ingeving te dienen, en zooals Hij ons het door Zijn Woord leert, zoo zullen wij het doen. Joseph Smith zal zijn zetel hebben naast Mozes en alle andere profeten. De kinderdoop niet van Christus, is circa 200 jaar na Christus ingevoerd. Wij hebben geen huurlingen, want niemand wordt betaald. Na sterke getuigenis eindigt spr. zijn rede, met de hoop en bede voor aller zielen welzijn. Na een woord van dank aan allen die medewerkten tot een goed welslagen en in het bijzonder aan het koor en zijn leider, eindigde deze conferentie met het zingen van lied 6: „O, vast als een rotssteen”.

Gedankt door Ouderling Cornelis de Jong.

Door omstandigheden werd de priestervergadering voor de zendingen tot Maandagmorgen uitgesteld, waar in ruime mate van de Geest des Heeren genoten werd en vele schoone woorden, raad en leeringen ontvangen en gegeven werden. Moge de Geest Gods dit zaad bewaken tot het vrucht in veelvoud moge afwerpen.

W. W.

Rijmpreekjes.*)

No. 30. Op den DrempeL.

Een splinternieuw, een gloednieuw jaar, voor U, voor mij, voor heel de wereld! Het Oude — we vergeten 't maar, al zijn onze oogen traan-bepereld . . . Daar was veel liefs, daar was veel leeds, maar onze leus blijft: Voorwaarts steeds!

Wij denken aan des Meesters woord: Wie ploegen wil, hij zie niet omme! Het Oude wijkt, het Nieuwe gloort — wie wil in zak en asch zich krommen? Omhoog dat hoofd! Omhoog dat hart! Geen troetelkindje zij uw smart!

*) Wegens te laat komen der mail eerst nu opgenomen.

O wis, de smart kan lout'rend zijn. Weet echter, daar is weinig duffers dan 't dommelen, diep, in leed en pijn, als in den rook van pijpenpuffers; die zware, zwoele, zwarte damp, die broeierig omwalmt de lamp.

Weg met dien walm! Het uitzicht vrij voor 't Licht dat God ons heeft geschonken! Ervan genoten, dankbaar, blij, als Wijn des Levens 't ingedronken: wie in Gods Licht het leven ziet, blikk immer hoopvol in 't verschiet.

En o! wat Jubeljaar is dit! Wat vreugdelied kan opwaarts stijgen! Een eeuw geleên; een jongen bidt, en ziet! daar breekt der eeuwen zwijgen! Looft, prijst den Heer! verheerlijkt Hem! Onze aard hoort weer Jehova's stem!

Daar daalt een Engel van omhoog: hij komt een heilbericht bezorgen. Des jongelings verwonderd oog aanschouwt een Boekwerk, lang verborgen. En door den Heil'gen Geest verlicht, vertaalt hij dat gewijd geschicht.

En binnenkort wordt dan gevest de Laterdaagsche Kerk des Heeren. Van Noord en Zuid, van Oost en West trekt men met innig heilbegeeren naar 't Zionsland van dezen tijd, opdat men aan Gods dienst zich wijd.

Wij die nu op den drempel staan van 't Eeuwjaar — doet ons geestdrift trillen? Zoudt gij, zou ik, Gods Boodschap aan de gansche wereld brengen willen? Te groot, dat Werk? 't Geloofsoog ziet omhoog. O neen, te groot is 't niet!

Salt Lake City.

FRANK I. KOOYMAN.

Overleden.

Te Amsterdam overleed 27 Dec. l.l. Zuster Magdalena Versluis. Zij werd geboren 27 Sept. 1859 te Spaarndam, gedoopt 29 Nov. 1907 door Ouderling David F. Davis Jr. en 1 Dec. d. a. v. bevestigd door Ouderling John A. Butterworth. Zij leefde en stierf als een getrouw Heilige der Laatste Dagen.

Te Rotterdam overleed op 4 Jan. l.l. Zuster Aaltje B. Los. Zij werd 17 Juni 1843 te Zwijndrecht geboren en werd te Rotterdam gedoopt op 11 September 1891 door Ouderling F. Metts en bevestigd door Ouderling D. F. Collett. Zuster Los was een der oudste leden van de Rotterdamsche gemeente.

Ontslagen.

Zuster Maria H. van Smaalen te Rotterdam en Zuster Maria van Ee te Amsterdam werden op 5 Dec. l.l. en Zuster Alida A. Alkema, eveneens te Amsterdam, op 15 Dec. l.l., eervol ontslagen als Zendinge in de Ned. Zending. Moge de Heere hen beloonen voor het goede werk, door hen gedaan.

Uit ons eigen Zendingsveld.

Waarde Broeders en Zusters der Gemeente Rotterdam.

Door verschillende omstandigheden was het ons niet mogelijk voor ons vertrek naar Brussel nog eens ter vergadering te komen om van U allen afscheid te nemen. Daar deze gelegenheid ons nu voorloopig ontnomen is, hebben wij de Redactie van *De Ster* verzocht een klein plaatsje voor ons open te houden.

Hoewel wij nu het genoegen missen van te kunnen vergaderen, is onze getuigenis daarom niet minder, wij weten dat het Evangelie waarheid is. Wij hebben in Rotterdam vele gelukkige uren doorgebracht, welke nog dikwijls door ons herinnerd zullen worden. Vele vergaderingen hebben wij bijgewoond, waarin wij een geest van eenheid gevoelden. Vele zendelingen en leden hebben wij gekend, welke oprecht met ons omgingen en met wie het een lust was om over het Evangelie te spreken en welke wij nu hier danken voor hunne welgemeende liefde tegenover ons.

Wij wenschen U alsnog van harte een gelukkig Nieuwjaar en goede gezondheid toe en hopen dat gij allen getrouw zult mogen blijven.

Uw Br. en Zr.:

J. RODRIGO en Echtgenoot.

Op Zending geroepen.

Broeder Jan Koning Jr., van Oude-Pekela, werd 29 Dec. l.l. terzijde gezet om als Zendeling werkzaam te zijn in de Nederlandsche Zending. Als veld van arbeid werd hem de Arnheemsche Conferentie aangewezen.

INHOUD.

Zaligheid bevestigd op gehoorzaamheid aan Gods wetten . . . Blz. 17 Vergelijkingen . . . „ 23 Portret der Zendelingen „ 24 Joseph Smith, Hersteller zowel als Profeet . „ 25 Verslag der Rotterdam-	. . .	sche Conferentie . . Blz. 27 Rijmpreekjes . . . „ 30 Overleden . . . „ 31 Ontslagen . . . „ 31 Uit ons eigen Zendings- veld . . . „ 32 Op Zending geroepen . „ 32
---	-------	---

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 7b, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—

Afzonderlijke nummers 15 cent.